

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ МАЛИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Студ. Гладкіх Т.В.
Наук. керівник доц. Мазур К.В.
Вінницький національний аграрний університет

Нині малі підприємства відіграють важливу роль у ринковій економіці, адже саме малих суб'єктів господарювання налічується більше, ніж великих підприємств. Станом на 2016 рік нараховується 291154 малих підприємств, що становить 95% до загальної кількості підприємств [1].

Відповідно до Господарського кодексу України суб'єктами малого підприємництва є: фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи – підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період не перевищує 50 осіб та річний дохід не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ; юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період не перевищує 50 осіб та річний дохід не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ [2].

В Україні управління є слабкою ланкою, особливо на підприємствах, які представлені у секторі малого бізнесу. Дослідження довели, що тільки кожен п'ятий менеджер малого підприємства аналізує фінансові результати діяльності, третина з них – щотижня, 42% – раз на місяць [3].

На малих підприємствах відбуваються ті ж управлінські процеси, що й на великих, але зі своїми особливостями. Системам управління малих підприємств характерні гнучка організаційна структура, тимчасове закріплення завдань і робіт за виконавцями, перевага горизонтальних зв'язків, мінімальне використання формальних правил і процедур, готовність до змін, групова динаміка, самоконтроль і контроль з боку колег. Процес передачі інформації через спрощену ієрархію стосунків проходить швидше, ніж у підприємствах, які мають більший масштаб.

Потрібно відзначити, що саме малі підприємства та їх система управління завдяки своїй структурі та невеликим розмірам здатні до швидкої адаптації відповідно до вимог зовнішнього середовища та різкій зміні економіки. Основні фактори впливу на становлення системи в сучасних умовах господарювання є: тип підприємства; сфера діяльності; цілі бізнесу; внутрішній потенціал підприємства; стан ринкової кон'юнктури; забезпеченість управлінським персоналом. Найважливішим елементом управління є особлива стратегія протидії негативному впливу, що передбачає: коректування цілей, внесення виправлень у систему критеріїв ефективності функціонування, обґрунтування й вибір нововведень.

Отже, можна зробити такі висновки: до малих підприємств відносяться фізичні і юридичні особи, зареєстровані в порядку, встановленим законом України; на малих підприємствах відбуваються ті ж управлінські процеси, що й на великих, проте зі своїми особливостями; малі суб'єкти господарювання можуть швидко переорієнтувати виробництво; сучасна система управління має бути простою та гнучкою, а головним її критерієм – ефективність роботи та конкурентоздатність.

Список літератури:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>

2. Господарський кодекс України | від 16.01.2003 № 436-IV (Сторінка 1 з 12). <http://zakon2.rada.gov.ua/>

3. Ваганов К., Кириченко О. Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу в Україні // Актуальні проблеми економіки. - 2008.— №1. — С. 103-118.